

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 110/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Филиповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Други основни суд у Београду, чији је законски заступник Државни правобранилац из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за поступање у предмету тог суда Прр бр 120/20, у седници већа одржаној дана 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Другог основног суда у Београду Прр бр 120/20,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 16.07.2020. године поднео тужбу Другом основном суду у Београду ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Другог основног суда у Београду Ив 15009/17 у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

Други основни суд у Београду, уз допис Прр бр 120/20 од 22.07.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да у конкретној ситуацији тужилац накнаду нематеријалне штете потражује од тужене Републике Србије због поступања Другог основног суда у Београду у извршном предмету Ив 15009/17, коме је тужба и поднета и који је према наводима тужбе тужиоцу својим поступањем проузроковао штету.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани

разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени овога суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**